

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3250/2023
04.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Иване Рађеновић, Јелице Бојанић Керкез и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против туженог Образовно-васпитног центра „Осечина“ из Осечине, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 894/23 од 07.04.2023. године, у седници већа одржаној 04.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 894/23 од 07.04.2023. године.

Делимично се **УСВАЈА** ревизија туженог и **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 894/23 од 07.04.2023. године и пресуда Основног суда у Ваљеву П1 435/21 од 25.10.2022. године у делу става првог изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде од 01.03.2021. године до 25.05.2021. године, исплати и то: - за март 2021. године износ од 6.197,86 динара са законском затезном каматом почев од 20.04.2021. године па до коначне исплате, - за април 2021. године износ од 6.197,86 динара са законском затезном каматом почев од 20.05.2021. године па до коначне исплате, - за мај 2021. године износ од 5.017,14 динара са законском затезном каматом почев од 20.06.2021. године па до коначне исплате.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 894/23 од 07.04.2023. године у преосталом делу.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 435/21 од 25.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име

накнаде штете због неувећавања коефицијента за обрачун зараде од 01.01.2018. до 25.05.2021. године, исплати појединачне месечне новчане износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки од тих износа, почев од означених датума до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 109.150,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 894/23 од 07.04.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) - у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У ставу 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у овом спору постоји потреба за одлучивањем о ревизији предвиђеној наведеном одредбом (посебна ревизија), ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у утуженом периоду радио код туженог на пословима учитеља на неодређено време са фондом од 100% фонда часова. Од почетка школске 2017/2018 године, имао је једног ученика са потешкоћама у остваривању резултата са којим је морао да ради по ИОП-у (индивидуалном образовном плану). Тужени није исплатио тужиоцу увећање плате која му припада по Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01, 58/14). Висина потраживања тужиоца је утврђена вештачењем од стране вештака економско – финансијске струке. Тај износ, досуђен је тужиоцу као накнада штете због неисплаћене увећане плате, са припадајућом законском затезном каматом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да тужилац основано потражује разлику плате по основу увећања коефицијента од 10%, имајући у виду да је у утуженом периоду имао и ученика са којима је морао да ради по

индивидуалном образовном плану (ИОП), са посебним припремама, обукама и додатним ангажовањем, а који радни ангажман тужиоца изискује већи напор у раду. Оцењено је да утврђено чињенично стање даје основ за увећану плату тужиоцу у смислу члана 3. тачка 1. подтачка 4) Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама (у другостепеној, пресуди погрешно наведено „члана 3. став 1. тачка 4 Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама“), а како тужени тужиоцу није омогућио остваривање тог права, причинио му је материјалну штету у висини неисплаћене увећане плате. При том, тужени до закључења главне расправе пред првостепеним судом није доказао да је тужиоцу по основу додатног оптерећења рада са ученицима са сметњама у развоју и инвалидитетом умањен број ученика у одељењу.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом туженог указује да су нижестепени судови погрешно применили материјално право када су тужиоцу досудили накнаду због неувећавања коефицијента за обрачун и исплату плате за месеце март, април и мај 2021. године.

Чланом 3. тачка 1. подтачка 4) Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01 ... 58/14 и 113/17 – др. закон), било је прописано да се коефицијент из става 2. ове уредбе увећава запосленом у школи за децу ометену у развоју и наставнику одељења за децу ометену у развоју при редовној основној школи - 10%.

Одредбом члана 1. Уредбе о изменама и допунама Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, која је објављена у „Службеном гласнику РС“, број 19/2021 од 05. марта 2021. године и примењује се на обрачун и исплату плата почев од плате за март 2021. године, измењен је члан 3. тачка 1. подтачка 4) Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01 ... 58/14 и 113/17 – др. закон), тако што је после подтачке 4) додата подтачка 4а) према којој се коефицијент из става 2. ове уредбе увећава за 10 % наставнику у редовној школи за рад у одељењу које је формирано само за ученике са сметњама у развоју, у којима сви ученици стичу образовање по индивидуалном плану 1 (ИОП1) и по индивидуалном плану 2 (ИОП2).

Простим језичким тумачањем цитираног члана 3. тачка 1. подтачка 4) Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ број 44/01 ... 58/14 и 113/17 – др. закон), јасно је да право на увећање зараде од 10% имају, поред запослених у посебним школама за децу ометену у развоју, и наставници у редовним школама са формираним посебним одељењем за децу ометену у развоју, а који са њима раде. Међутим, у ситуацији када је један од циљева редовног васпитно - образовног система у нашој земљи инклузија, односно укључивање у тај систем и деце са тешкоћама у развоју, неопходно је шире, системско и циљно тумачење наведене одредбе. Наиме, општепозната је чињеница да редовне школе, иако немају посебно формирана одељења за децу ометену у развоју, уписују такву децу у циљу њихове инклузије, развоја и стицања образовања, заједно са децом која немају такве потешкоће и сметње у развоју. То свакако изискује већи напор наставника у раду и управо та чињеница о посебном систему рада и додатном радном ангажовању наставника у раду са дететом са сметњама у развоју, а у циљу савладавања градива и дететовог образовања, представља довољан основ за признање увећане

зараде том наставнику, независно од чињенице што у редовној школи не постоји посебно формирано одељење за децу ометену у развоју.

У конкретном случају, тужилац је као наставник ... у свом одељењу поред ученика који наставу похађају по редовном програму, имао и ученика са сметањима у развоју са којим је морао да ради по посебном индивидуалном образовном програму, са посебним припремама, обукама и додатним радним ангажовањем, а за такав рад му није увећана плата.

По налажењу Врховног суда, а из претходно наведених разлога, утврђено чињенично стање даје основа за увећање плате тужиоцу на основу члана 3. тачка 1. подтачка 4) Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01 ... 58/14 и 113/17 – др. закон), па како му тужени образовно-васпитни центар није омогућио остваривање овог права, исти му је на тај начин причинио материјалну штету у висини неисплаћене увећане зараде.

Међутим, Уредбом о изменама и допунама Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 19/2021), која се примењује на обрачун и исплату плата почев од плате за март 2021. године, наведено увећање коефицијента од 10% је признато наставнику у редовној школи за рад у одељењу које је формирано само за ученике са сметњама у развоју, у којима сви ученици стичу образовање по индивидуалном плану 1 (ИОП1) и по индивидуалном плану 2 (ИОП2), а како то није случај са тужиоцем, неосновано тужилац потражује накнаду по основу овог увећања за плату за месеце март, април и мај 2021. године. Одредба члана 3. тачка 1. подтачка 4а) наведене Уредбе је јасна и прецизна и као таква не даје простор за другачије (шире) тумачење, па је искључена могућност да се са почетком примене те одредбе, другачијим тумачењем, наведено увећање коефицијента призна и запосленим наставницима за рад у одељењима која не чине само ученици који раде по индивидуалном образовном плану (ИОП), за разлику од претходно важећег члана 3. тачка 1. подтачка 4) Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01 ... 58/14 и 113/17 – др. закон).

Врховни суд је нашао и да тужиоцу на основу члана 153. став 3. ЗПП, припадају трошкови досуђени ставом другим изреке првостепене пресуде.

Сходно изложеном, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке, а на основу члана 414. став 1. истог закона као у трећем ставу изреке.

Како је тужени са ревизијом успео у незнатном делу, на основу члана 153. ЗПП је одлучено као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић